№ 27

БЕЛАРУСКІ ШЛЯХ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
Серпухоуская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз. пасьля поудня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз. У вечары ад 5 да 7 гадз.

Рэдакцыя пакідае за сабой права папраўляць перасыланые рукапісы і карэспандэнцыі.

Цана асобн. нум. 15 К.

Падпіска: з дастаукай да дому у Мінску на 1 месяц 3 рублі.

Цана абвестак: за верш пэтыту на 1-й стран. 1 руб. на апошняй—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 28. Менск. Чацьвер 25 красавіка 1918 г. Год I

Менск 25/IV.

Калі ні бразгаюць мячы, по-ах ні засьціць перад людзьмі лонца а рэха ні нясець з сюль гарматняго грукату, ка-і моро ні залівае зямлі а вулан ні засыпае яе попелам і аліваець лаваю, калі людзям і прыгражае ніякаго нібэзпэнства,—нацыі жывуць спаойна і у сярэдзіне іх папуе ярэстасьць інтарэсау жаданнеу, еракананнеу, пачуццяу. Бо у ожнаiатунковасьці жыцце.

Але у часе агульнаго нічасьця жыцце меняецца: усе рыймае адзін тон, усе прайаюцца аднэй думкай як суольнымі сіламі выратавацца з яды.

Навокал сябе мы бачым тау найлепшыя прыклады: тыаны сусьветнай барацьбы залушылі у сярэдзіне сябе усе прэчнасьці, каб аддаць усе апруджэння сваіх сілау свайу ваеннаму усьпеху, слабейныя народы складаюць усе вае сілы разам каб утрымац а на мейсцу, сярод узняунэйся над сьветам буры а інныя з іх дзеля другой мэты,—каб узнавіць біцце свайго дуванаго да гэтых час дзержаунаге арганізму.

Да гэтых апошніх народау алежым і мы, беларусы. І навінны ісьці за іх прыкладам і што лепш было-б, даваць свой прыклад.

Сярод нас павінны на гэты розны час заціхнуць усе спрэчнасьці апроча аднэй,—спрэчнасьці з ворагамі Беларусі,—с тымі Хто праціўіцца нашай незалежнасьці. Мы павінны на цяпер забыцца аб усякіх сымпатых апрача аднэй,—кахання свай Бацькаушчыны і бажання ей сьветлай будучыны. Толькі гэтым мусім кіравацца у сваіх кроках, якія павінны рабіць ніхістаючыся і рашуча.

Пытанне на часе.

Разарваная цяпер на тры часьці Беларусь, пасьля вайны стане дужа слабой у сваім гаспадарска-эканамічным жыцці. Асабліва гэта дасца пачуці на весцы, дзе шмат па якіх мейсцах палеткі асталіся без сеўцоў, выгнаных казацкімі нагайкамі ў 1915 г.

А тым часам ні трэба быць прарокам, каб згадаць, што пасьля вайны адно с першых мейсц займе гаспадарка. Але гэта гаспадарка ні будзе ўжо той старой, даўнейшай, кволай—«што пасеяў—то і з'еў», а будзе новай, моцнай, інтэнсыўнай. І толькі дужэйшы у грашах і разумнейшы у спосабах гаспадаркі патрапіць утрымацца на сваім загоне. Цану будуць за зямлю плаціць шалёную і баязно, каб шмат хто з нашых беларусаў ні уздумаў пагандляваць злітаго дзедаўскімі і бацькаўскімі слязьмі і потам загону на панскаё бадзянне па заводах і фабрыках.

Падняцце гаспадаркі і інтэнсыфікацыя яе—вось адно з найглаўнейшых заданняў сучаснаго момэнту. Разважаючы прыклады (Чэхія, Познань), якіх шмат у прошлым, відзімо, што уляпшэнне гаспадаркі ідзе праз арганізацыю вёскі, праз розныя віды коопэрацыі.

Закладанне уселякіх суполак—перш-на-перш гаспадарскіх, дзе селяне маглі-б знайсьці лепшую прыладу дзеля абработкі зямлі, дзе атрымалі-б лепшыя насення, штучныя гноі—без чаго нельга думаці а пляновым паляпшэнні гаспадаркі вёскі—вось патрэба жыцця.

У суполцы селянін знойдзе параду, як загараці свой загоп лепей, калі гэта зрабіці, як і куды выгадней прадаці прадукт сваей працы без пасрэднікоў, што абселі яго са ўсіх бакоў,—толькі стуль ён можэ вынясьці для сябе добрую навуку і прыклад, каторыя памогуць яму вырачыся таго зьбітаго адказу, што—жыў дзед ды бацька,—пражыву і я,—так сільна укарэніўшагося у вёсцы; а калі-б удалося вывесьці з вёскі гэны атавістычны погляд якую-б сілу мелі нашы сёлы і мястэчкі злучаныя у коопэрацыі. Бо вёска гэта сіла—а цэлы рад іх—ужо магутная моц.

Селяніну патрэбны грошы—каб выбавіці яго ад балячкі нашай вёскі—ліхвяроў,—чужынцаў, трэба закладаці касы і банчкі—алеж дзеля працы у гэтым напрамку патрэбна арганізацыя, кляновая работа і цэлы кадр працоўнікоў у гэнай справе—справе адбудавання вёскі, палепшэння яе жыцця і захавання яе ад заглады.

Трэба прызнаці, што сельска-гаспадарскіх суполак на Беларусі надта ні шмат было і да вайны—якая знесла і гэны малы лік. Былі у Гродненшчыне, нават у Віленшчыне, як оазы рэдкія, але пляновай работы у гэным кірунку ні вялося бо у каждай праяве творчасьці і арганізацыі царскі урад відзеў палітыку.

Паводлуг нас, трэба зараз жэ апрацаваці плян у поднятой тут справі, абдумаці усе тое, што можэ спатканца пры праводжанні яго ў жыццё. Трэба стварыці кадр працоўнікаў у гэным напрамку, адкрыўшы курсы для іх адчыніці курсы сельскай гаспадаркі с такой праграмай, якая-б дазваляла трафіці туды селянам і іх дзецям проста ад сахі.—Патрэбны і другія з боляй шырокімі вымаганнямі для слухачоу. І тут зноў трэба зьвярнуцца да практыкі краеў, што зрабілі гэта—узяць стуль лепшае і ні рабіці старых абмылак.

Але работа патрэбна,—бо мо хутка будзе позна...

Ад. З.

АБ НАС.

С прессы.

Чэнстахоўскі «Dziennik Polski» прыводзячы урывак с прамовы кп. Мацея Радзівілла ў якім гэты польскі дзеяч нагліць палякоў хутчэй будаваць сваю дзержаўнасьць, каб ўзбольшыць для сабе шансы «на ніабходнае для нас расшырэнне на Усходзе» піша: (№ 107 Na marginesie chwili»).

Хто бывау на Беларусі, добра ведае, што гэты вялікі абшар ні мае да гэтаго часу ніякога фундамэнту для самаістнаго дзержаунаго жыцця. Жменька поу-інтылігэнтных агітатарау ні есьць ішчэ народ. Беларусь мусіць падлегчы дзержаунаму і цывілізатарскаму уплыву ці то Польшчы, ці Расіі ці Украіны.

Аб гэтым Варшава думае наймёней. І наймёней застанауляецца над развіццем польскай палітычнай мыслі, каторая ад Балеславау і Казімірау ішла на усход і адступала з Заходу.

Ну ведама-ж, што ці да Польшчы, ці да Масквы! А можа і да Польшчы, і да Масквы? Як будзе лепі панове рэзакі жываго народу?

Але што датыча «гістарычнаго разьвіцця польскай мысьлі»—гэтых рук распасьцёртых ад «моржа до моржа», то мы стаім перад ніадказанным запытаннем аднаго легіёнеры-беларуса, каторае ён зрабіў на польскім вайсковым мітынгу у Белгарадзе, дзе нейкі «панналкоўнік» гаварыў аб гэтай «польскай мысьлі»: «А ці падумаў пан, пане палкоўніку, што можа часам з рукамі стацца? То-ж можа трафіцца што і рукавоў ні адшукаеш».

«Dążenie na wschód» ні навіна для нас. Ні навіна яно і для украінцаў, каторыя так сама яго добра на сваей скуры адчулі. Вот што піша у звязку з гэтым «донжэнем» украінская кіеўская газэта «Відроджэння» (арт. «Перад фіналом». № 21.)

З цэлаго складу пытанняу якія уходзяць у ігру, найважнейшым для нас—есьць пытанне літоуска-беларускае. З адлучэннем ад Расіі усей этнаграфічнай Беларусі вялікая часьць нашай поуночнай граніцы будзе саусім абязпечэна, з аднэй толькі перасьцярогаю, калі Беларусь ні будзе далучана да Польшчы, каб Польшча мела супольныя граніцы з Вялікаросіяй. Такое злучэння Польшчы з Вялікаросіяй (праз Беларусь. А. Н.) прыгражало-б ні толькі нашай дзержаве, але і Нямеччыне".

... «*Толькі пры безпасрэднім звязку Украіны з Беларуссю і Літвой, а праз гэта і з Нямеччынай*, польска-вялікарускі хаўрус ні быў бы вялікай прыгрозай нашай самастойнасьці. Стварэнне такога звязку ёсьць глаўнейшай задачай нашай міжнароднай палітыкі у сучасным маманці».

Як бачыце, тутака саўсім другое «dążenie». Мы пачынаем шчыра баяцца за цэласьць польскіх рукавоў...

А. Н.

Агульныя весткі.

КОНСТАНТЫНОПОЛЬ. У ваколіцах Эрывані армянскія банды вырэзалі 5.000 мусульман. Другіе здалелі адкупіцца ад сьмерці толькі за вялікія грошы; у самай Эрывані забіты 100 і ранены 50 мусульман, крамы мусульманскія зрабаваны і мэчет зруйнованы. Шкоды лічаць на 100 мільёнаў рублёў.

БЭРЛІН. Да 1 сакавіка 1918 г. число ўзятых цэнтральнымі дзержавамі палонных даходзіло 3.450.000 душ.

БЭРЛІН (В. Т. Б.) 20.IV. Сягоння скончыўся месяц ад пачатку нашаго наступленьня на заходнім фронці. Ворагі разбіты ў радзі бітваў, утрацілі 171.000 палонных. 1.550 гармат і нялічанае число кулемётаў, ішчэ ні зрахаванае. У нашы рукі папалі больш за 200 панцырных самаходаў. Насьпешна адступаючы, ворагі пакінулі нам вялізарныя запасы амуніцыі, харчовых прадуктаў і адзежы. Ворагі адкінуты на фронці больш за 100 кіл. шырок. Да 5 красавіка, паводлуг народных вёстак, адны толькі англічане страцілі больш за 50.000 душ. Цяжкія страты былі і у португальцаў. Асабліва цяжкія страты французаў, каторыя шалёнымі контратакамі павінны былі ўсюды выкручывацца с крытычнаго палажэння. Ворагі былі прымушапы вывязьці свае войскі з Італіі і дамагацца нават помачы ад італьянцаў. За адзін месяц ворагі утрацілі ўвесь здабыты ў поўгадавой баталіі на Сомме абшар і дзьве трэціны абшару, здабытага ў крываваў баталіі у Фляндрыі. Апрыч таго, мы здабылі шырокі пояс зямлі, якая дагэтуль

не спазнала страшэнств гэтай вайны. Найвайжнейшые жалезнадарожные пункты ў паўночнай Францыі: Амьен, Дулян, С.-Поль і Газебрук знаходзяцца пад безупынным нямецкім агнём і ні могуць далей служыць свайму назначэнню.

БЭРН. Каб ашукаць ворагаў, нямецкіе лятуны пралятаюць цяпер над фронтам, затрымліваючы машыну. Толькі праляцеўшы некалькі кілёмэтраў за фронт машыны пачынаюць ізноў працаваць.

ЛЮГАНО. Італьянскія газэты ў адзін голас кажуць, што бітва у Фляндрыі прынясе развязку міравой вайны. Мэта немцаў—зьніштажэнне англіцкай арміі. Пытанне толькі чы англіцкіе войскі і вялізарная падмога з Амэрыкі пасьпеюць у свой час. Барацьба йдзе ні на жыццё, а на сьмерць. Ваенная рада ў Вэрсалі складаецца цяпер с францускага прэдстаўніка генэрала Бэлен—маршалка і членаў: англіцкаго генэрала Шэквіль Вэст, італьянскаго—Робіляс і і амэрыканскаго—Бліс.

РОТТЭРДАМ (В.Т.Б.). У англіцкім генэральным штабі с прычыны апошніх ніўдач зроблены вялікія перамены. Генэралы Бігэм і Морі вызваны з Англі і атрыма[illegible] новыя назначэнні на фрон[illegible].

ПАРЫЖ. Немцы робяць перэгрупіроўку сваіх дывізыяў. Яны сьцягіваюць цяпер цяжкую артылерыю і робяць запас амуніцыі.

Абстрэл Парыжа трывае далей. Адна бомба прабіла страху і два паверхі ў фабрыцы дзе рабілі бронзовыя фігуры.

ПАРЫЖ. Число ахвяр дальнабойнай гарматы даходзіць 354 асоб, у тым ліку 118 забітых. У 1871 г. ў часі 22-дзеннага абстрэлу налічэно 474 ахвяры, у тым ліку 105 забітых.

ПАРЫЖ. С прычыны нівялікіх запасаў мяса кожын месяц адзін тыдзен будзе зусім без мяса, 5 дзён у месяц пазволена ужываць каніну.

ЖЭНЭВА. Соцыяліст Кошэн на страніцах «Humanité» трэбуе, каб Клемансо аддалі пад суд за тое, што ён быў проці спроб завязаць мірныя перэгаворы.

ВАШЫНГТОН Генэрал Краўдэн у сваім рапарці прапануе мобілізаваць усіх мужчын ад 17 да 50 гадоў.

НЬЮ-ЮРК (Рэўтэр). Ад 15 мая ладзяцца пачтовыя зносіны праз паветрэ між Нью-Юркам і Вашынгтоном.

БЭРЛІН. (В. Т. Б.) У амэрыканскай арміі узрастае ч[illegible]сло прыпадкаў самахвотнаг[illegible] калецтва. З забраных амэрыканскіх дакумэнтаў відаць, што у адным батальені за 3 дні было 6 гэткіх прыпадкаў, «неуважлівасьці» пры чыстцы аружжа.

ЛОНДОН (Рэўтэр). Паліцыя забрала учора усе аружжэ і амуніцыю у складах аружжа у Дубліне. Гэтак зроблено і у іншых месцох Ірляндзіі.

ЛОНДОН (Рэўтэр). у Бэльфасьці ірляндзкі нацыяналіст Дэулін перад тысячамі людзей заявіў, што трэба усімі спосабамі бароцца проці правядзэння у жыцце закона аб ваеннай службе

ДУБЛІН (Рэўтэр). Супольная конфэрэнцыя ірляндзкіх нацыяналістаў, сін фэйнэраў, работнікаў і духавенства выпусьціла маніфэст проці ваеннай павіннасьці. С-паміж 30 біскупаў надпісаліся на ім 27.

Пробашчы будуць браць ад сваіх парахвіян прысягу працівіцца ваеннай службе. Газэта «Iriche Times», прыхільная да Англіі, моліць урад здаволіцца ірляндзкімі дабравольцамі.

ВАРШАВА. Польская дзержаўная рада, сазыў каторай быў назначан на 3 мая, адкрываецца 6.

Весткі з Украіны.

Кіеўская украінская газэта «Відродження» у № 12 ад 20 красавіка піша аб польскім войску на Украіне:

Польскія войскі глаўным чынам опэруюць у двух районах: на Падоллі (Брацлаўшчына і сумежныя паветы) і на Кіяўшчыне—у Каняўскім павеце.

Першая группа амаль ні ўся складаецца з быўшых воінаў польскіх легіёнаў, якія у складзе аўстрыйскай арміі біліся проціў Расіі. Парушаўшай іх ідэяй было польскае імперыялістычнае лятуцэнне: «Польшча ад мора і да мора».

Пасьля заняцця Польшчы немцамі гэтыя легіёны пачалі выступаць проці немцаў, усё ў імя тае-ж ідэі. Каб нідапусьціць анархіі, легіёны былі немцамі абезброяны.

Карыстуючы з бэзладу і адсутнасьці праўдзівай вайсковай сілы на Украіне, гэтыя легіянэры адзінкамі і ў купках пачалі перабягаць на Украіну. Тутака, за дапамогаю месцовых польскіх памешчыкаў, каторыя ніколі ні кідалі гэтаго-ж імпэрыялістычнаго лятуцэння, яны згуртаваліся у аддзелы. Як можна бачыць з учынкаў гэтых аддзелаў у Нямірове і іншых мейсцох Браплаўшчыны, яны лічаць сваёй задачаю выклікаць у краі анархію, і гэтым перашкаджаць адбудаванню Украінскай дзержавы.

Другая часьць, што опэруе у Каняўскім павеце складаецца з 2-го польскаго корпусу налічаючаго каля 15000 рожных гатункаў зброі. Сфармаваная у згодзе з Украінскім Урадам яна нейкі час ні паказвала свайго варожаго аднашэння да Украінскай дзержавы. Але скора яна выявіла свае праўдзівае абліччо, агітуючы ў народзе, што Украінскі Урад прадаўся немцам, а яны, як праўдзівыя абаронцы працуючаго народу маюць думку ісьці на Кіеў, каб зсадзіць урад і перадаць зямлю селянам. І па праўдзе у скорасьці яны пачалі пасувацца на Кіеў. На дарозе да іх прыставало шмат ніпэўнаго элемэнту, спанталычанаго агітацыяй. Пасьля таго як на Кіеў ім было забаронено ісьці, яны зьвярнулі на Каняў маючы на мэці перайсьці на той бок Днепру. Цяпер покуль што яны знайходзяцца у ваколіцах Канява.

Паведамляюць з Жмэрынкі: На станцыі з'яўляецца шмат польскіх ахвіцэраў і жаўнераў. На запытанне куды яны ідуць, яны адказуюць, што у іх ёсьць прыказання свае й улады, а украінскай яны ні прызнаюць.

КІЕУ. Міністэрство украінскай народнай рэспублікі асыгнавало 50 мільёнаў на дэмобілізацыю Чорноморскаго флоту.

Весткі з Расії.

Ад 5 красавіка ў дадатку да Ленінскаго дэкрэту аб зямлі зрабілася законам у Расіі іншэ і «Инструкція временных мѣр», у аграрнай справе. Паміж іншым інструкція пазваляе карыстаць у сельскай гаспадарцы працай наёмных работнікаў, што дэкрэтам было забаронено. Інструкцыя аб'яўляе скасаванымі усе соцыялізатарскія распараджэння, быўшыя да 6 красавіка і конфіскаваную у памешчыкаў зямлю перадае ні земельным камітэтам, а у *прыватнае часовае уладанне аддзельных селян.* Рэкомэндуецца арганізацыя працоўных зямельных камунаў, дзе яны злажацца. землі аддаюцца толькі коммунам. Дворскія жывёла і інвэнтар нацыяналізуюцца і перадаюцца коммунам ці бяднейшым з селян. Увесь захоплены перад гэтым селянамі маенткавы інвэнтар мае адбірацца і быць нанова падзеляным па справядлівасьці. Машыны і с.-г. прылады так сама аддаюцца коммунам ці абшчынам. Засевы «працоўных» гаспадарак астаюцца для іх ўласьнікаў, памешчыцкія засевы нацыяналізуюцца.

«К. М.»

Суд Мікалая II.

«Нашэ Слово» ад 12 г. м. паведамляе:

Найвыжшай сьледчай камісіяй, на чале с Крыленко, пастаўлено на чаргу некольки судоў над віднейшымі дзеячамі старога парадку. Сэссія адчыняецца судом Мікалая II.

Найвыжш. сьлед. камісія дзеліць усе урадаванне Мікалая II на два адцінкі часу: да 17 кастрычніка і пасьля абвяшчэння констытуцыі. Злочынства Мікалая у першым пэрыодзі яго царстваванья камісія ні разважае, бо ні агранічаны монарха Мікалай II мог рабіць да 1905 г. як яму хацелося і па закону ні падлегае адказу за гэто.

Быўшы імпэратар павінен адказаць толькі за злачынствы пасьля абвешчэння констытуцыі. Ен абвінавачываецца:

1) У пераварсце 3 чэрвня, калі быў зьменяны выбарны закон у Гас. Думу;

1) У ніправідловым расходаванні народных грошы (апанцэрованы бюджэт) і другіх драбнейшых праступках.

Як думаюць члены камісі суд над быўшым царом абецае шмат цікаваго і адкрые цэлы рад злачынстваў дома Раманавых ніведамых нават бліжэйшым да імпэратара асобам.

Мікалай Раманаў будзё дастаўлены у Маскву. Цяпер у Табольск атпраўлены спэцыяльны латышскі аддзел які павінен прывезьці быўшаго імпэратара на суд.

(Кіеў «Посл. Нов.»).

Афіцыяльнае павядамленне нямецкаго вярхоўна[га] камандавання за 24 красавіка 1918 року.

З А Х А Д: На полю бітвы у районе р. р. Ліс і Со[мы] ваенная чыннасьць агранічывалася мейсцовымі баямі. П[а]ўночно-заходней Байэль мы заўладалі узвышэннем Вле[]гельхэк і узялі у палон фрунцузаў. Захадней Бэйэля м[ы] адбілі атакі ангельцаў. Моцныя напады ніпрыяцеля поўн.-за[х.] Бэтэна адбіты намі на лініі старажавога ахранения. Баі [на] апошнім фронце далі нам палонных.

Ротмістр барон фон Рыхтгофэн усьцігаўшы праціўні[ка] над полем бітвы на Сомме ні вярнуўся. Паводлуг ангельска[]го паведамленя ен загінуў.

У С Х О Д.

Фінляндзія: Войско, якое знаходзіцца пад камандай ге[]нэрала дэр Гольц заняло жалезнадарожныя вузлы Гівінгэ [і] Рухімекі і устанавіло зьвязак с фінскай арміяй паўночне[й] Баты.

Украіна: У Крыме войско генэрала Коша дайшло Сы[м]фэрополю.

Пэршы-Генэрал-кватэрмэйстар **фон-Людэндорф.**

* * *

Ці задумалась ты, хоць парой,
Струнаў зык што гаворыць
табе.
Калі ўмелай іх чэпіш рукой...
Ці задумалась ты, хоць парой?
Зыкам струнаў, як песьняй,
спакой
У душу я вяртаю табе.
Ці падумала ж ты, хоць парой,
Струнаў зык што прыносіць
табе?.,

Ю. Ф.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Рэгістрацыя безработных чыноўнікаў. Прэдсядацель Губэрнскаго Прысутства Шчэпотев паведаміў, каб усе заштатныя служачыя—ад часу большэвіцкаго пераваpоту—Губэрнскаго Прысутства з'явіліся у чацьвер—25-го крас. падпісацца на каллектыўным прашэнні да гэрманскаго градачальніка прыняць іх на даўнейшую службу, або даць ім мейсцы у якім колячы другім ведамстве.

Грашавыя суммы, якія паступаюць у Скарбовую палату, або у Казначэйство—павэдлуг распараджэння гэрманскай улады—павінны быць усе здадзены у распаражэнне акупа[]цыйнаго банку, для фінансо[]ва-эканамічнаго наладжэнн[я] губэрні.

Маскоўская дэлегацыя слу[]жачых Л. Р. ж. д., катора[я] езьдзіла у Маскву да народ[]ных камісараў давед вацца а[б] долі служачых, застаўшыхс[я] без мейсцаў—вярнулася.

Чаго удалося дабіцца ад на[]родных камісараў дэлегацыі—німа ведама ішчэ, бо пакул[ь] што адбылося толькі нігла[с]нае заседанне членаў упраў[]лення дарогі.

Канцэлярыя гэрманскаго ва[]еннаго паліцмэйстра заявіл[а] падаўшым прашэння на слу[]жбу у міліцыю, што на гэты[м] тыдні будзе у газэтах апублі[]кованы спісак асоб, прыня[]тых на службу.

Нарада настаўнікаў духоўны[й] сэмінарыі і вучылішча аб за[]мене іх на хрысьціянскую гімна[]зыю з багаслоўскім інстыту[]там да ніякіх рэзультатаў н[е] дайшла: адны стаяць за тое[,] каб зьмяніць толькі саму сы[]стэму і праграму навукі, дру[]гія—лаб злучыць у адно—гім[]назыю.

З'езд прэдстаўнікоў духавен[]ства і цывільных жыхароў усе[й] эпархіі, які маніўся адбыцца [у] маю—покуль ні наладзіцц[а] пераезд аткладаецца на нейк[і] час.

Гарадзкім арэндатарам—зно[ў] беда. Земскі стол меськай Уп[]равы наслухаўшыся аб спосa[]бах прыйманых прыватным[і] уласьнікамі (Ваньковічам, Вол[]каноўскім) і інш проціў арэн[]датараў меськіх зямель, узяўс[я] за падрахунак нідаімак, што назьбіраліся за гэту вайну, а пасьля і за узысканне і кары[]

Арэндатараў упраўска-месь[]кіх земляў да 500. Асабліва давалася ім у знакі арэнда пры заведыванні імі чл. управы п[.] Алевінскаго. Цяпер той жа справаю загадуе родны пля[]меннік п. Алевінскаго п. По[]лоневіч, пераняўшы тые-ж способы „узбагачэння меська[]го скарбу“—высокі чынш пры узнаўленні контрактаў (з 5[] кап. 24—48 к. за кв. саж.)

Рэдактар **А. Прушынскі.**

Выдавецтво **Т-во «Заранка».**

Друкарня Я. А. Грынблята